Dosarul nr. 21rji-119/25 / 1-25088033-02-21rji-06102025/
*Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)*
*Judecător Damaschin Constantin*

**D E C I Z I E**
**În numele Legii**

30 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
În componența:
Președintele completului, judecătorul Ion Bulhac
Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat în procedură scrisă, în lipsa părţilor, în ordine de recurs, recursul declarat de condamnatul Tcaci Maxim împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 15 august 2025, prin care plângerea depusă de condamnatul Tcaci Maxim împotriva actelor organului care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare privativă de libertate, a fost respinsă ca neîntemeiată.

***Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:***
*în procedura instanţei de fond, din 20.06.2025-15.08.2025;*
*în procedura instanței de recurs din 06.10.2025-30.03.2026.*
***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

Verificând legalitatea încheierii contestate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal, -

**A C O N S T A T A T:**

**1.** La 19 iunie 2025, condamnatul Tcaci Maxim a depus în adresa Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana plângere împotriva actelor organului care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare privativă de libertate.
**2.** În motivarea plângerii petentul a indicat, că la 06 mai 2025 a înaintat cerere către conducerea Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor, solicitând transferul din Penitenciarul nr. 17-Rezina în instituţia penitenciară de tip închis care se află în apropierea domiciliului, Penitenciarul nr. 9-Pruncul. La 02 iunie 2025, a recepţionat răspunsul Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor, prin care i s-a comunicat că cererea de transfer nu poate fi soluţionată pozitiv, deoarece încheierea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 25.02.2025, prin care pedeapsa detenţiune pe viaţă a fost comutată în termen de 30 de ani, a fost atacată

cu recurs la Curtea de Apel Nord, iar condiţiile de detenţie pentru condamnaţii care execută pedeapsa detenţie pe viaţă sunt disponibile doar la Penitenciarul nr.17-Rezina.

**3.** Susține condamnatul că refuzul de a fi transferat în penitenciarul care este situat în apropierea domiciliului este neîntemeiate şi nefondate deoarece, atât legiuitorul, cât şi executivul au prevăzut expres posibilitatea şi dreptul persoanelor condamnate la deţinerea cât mai aproape de domiciliu, reşedinţă sau alt penitenciar la alegerea deţinutului. În situaţia, în care, deţinutul invocă drept temei, necesitatea deţinerii sale, într-un penitenciar care este situat mai aproape de domiciliu, agenţii statului, fără întârziere, trebuie să întreprindă toate măsurile necesare pentru asigurarea transferării condamnatului în penitenciarul solicitat, astfel realizând respectarea dreptului vieţii private şi de familie.

**4.** Menționează că, prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 18 decembrie 2023, s-a constatat faptul deţinerii lui Maxim Teaci în Penitenciarul nr. 17-Rezina, în condiţii contrare art.3 CEDO, pe o perioadă de 6114 zile. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Nord din 12 martie 2025, încheierea instanţei de fond a fost menţinută fără modificări. Aşadar, indică condamnatul că, a fost torturat in Penitenciarul nr.17-Rezina, timp de circa 16.8 ani, circumstanţe ce constituie temei suplimentar pentru transferarea deţinutului în alt penitenciar, situat mai aproape de domiciliu, pentru a înlătura neîntârziat încălcarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale persoanelor deţinute în custodia statului.

**5.** Solicită condamnatul Tcaci Maxim constatarea ca fiind ilegale şi nefondate actele şi acțiunile Administrației Naționale a Penitenciarelor, prin care s-a refuzat transferul său în Penitenciarului nr. 9-Pruncul şi obligarea Administraţia Naţională a Penitenciarelor să dispună transferul său în Penitenciarul nr. 9-Pruncul.

**6.** *Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 15 august 2025, a fost respinsă plângerea* depusă de către condamnatul Tcaci Maxim împotriva actelor organului care pune în executare hotărîrea judecătorească de condamnare privativă de libertate, ca fiind neîntemeiată.

**7.** *La 26 septembrie 2025, condamnatul Tcaci Maxim a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 15 august 2025,* solicitând admiterea recursului, casarea încheierii.

**8.** În motivarea recursului, recurentul indică că instanța de fond a ignorat prevederile legale interne care consacră dreptul condamnatului de a fi deținut într-un penitenciar situat în apropierea domiciliului, precum și obligația autorităților de a acorda prioritate acestui criteriu. Totodată, indică că refuzul transferului nu are un temei juridic real, întrucât penitenciarul solicitat corespunde regimului de detenție stabilit, iar argumentele privind tipul pedepsei sau lipsa condițiilor speciale nu mai sunt valabile în contextul modificărilor legislative și al principiului nesegregării.

**9.** Un alt argument îl constituie faptul că refuzul transferului afectează dreptul la viață privată și de familie, garantat de art. 8 CEDO, întrucât împiedică menținerea legăturilor cu

familia, iar jurisprudența CEDO confirmă obligația statului de a facilita acest drept prin apropierea locului de detenție de domiciliu.
**10.** De asemenea, se invocă existența unei situații de discriminare, deoarece alți deținuți aflați în situații similare au fost transferați, iar tratamentul diferit aplicat recurentului nu este justificat obiectiv.
**11.** Recurentul consideră că soluția instanței de fond este neîntemeiată, fiind rezultatul unei interpretări eronate a legii și a unei analize superficiale a cauzei, motiv pentru care solicită admiterea recursului și obligarea autorității competente să dispună transferul.

**12.** Conform art. 446 din Codul de procedură penală, după parvenirea recursului, se îndeplinesc următoarele acte procedurale preparatorii: 1) se desemnează un judecător pentru a pregăti cauza spre judecare; 2) cauza se numeşte spre judecare cu înmînarea copiilor de pe recurs părţilor interesate.
**13.** Conform art. 447 din Codul de procedură penală (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune, printr-o încheiere motivată, stabilirea şedinţei de judecată cu citarea părţilor pentru participare la proces.
**14.** Ținând cont de faptul că, participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și posibilitatea depunerii referinței, iar speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, Colegiul penal a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților.

***Aprecierea instanței de recurs.***
**15.** *Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate şi cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru consideră necesar de a respinge recursul declarat de condamnatul Tcaci Maxim, ca fiind nefondat, din considerentele ce succed:*

**16.** În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 4) din Codul procedură penală, (1) Pot fi atacate cu recurs: 4) alte hotărîri penale pentru care legea prevede această cale de atac.
**17.** Conform art. 448 din Codul procedură penală, (1) Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.
**18.** În conformitate art. 449 din Codul de procedură penală, judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat; b) recursul este depus peste termen; c) recursul este inadmisibil; 2) admite recursul, casînd hotărîrea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: a)

dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului; c) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare; d) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător. Trimiterea la rejudecare a cauzei poate fi dispusă o singură dată. În cazul în care după rejudecarea cauzei eroarea judiciară nu a fost corectată de instanţa de fond, instanţa de recurs înlătură omisiunile la judecarea recursului.

**19.** Conform art. 473[1] alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, împotriva actelor organului care pune în executare hotărîrea judecătorească de condamnare privativă de libertate (închisoare, detenţiune pe viaţă), condamnatul, precum şi alte persoane ale căror drepturi şi interese legitime au fost încălcate de aceste organe pot declara plîngere judecătorului de instrucţie din instanţa în a cărei rază teritorială se află organul respectiv. Soluţionarea plîngerii împotriva actelor organului care pune în executare hotărîrea judecătorească de condamnare privativă de libertate are loc conform prevederilor art. 471, încheierea privind soluţionarea plîngerii poate fi atacată în conformitate cu prevederile art. 472.

**20.** Analizând argumentele expuse în recurs în coraport cu constatările și concluziile instanței de fond vis-a-vis de cererea depusă de Taci Maxim, Colegiul penal reține, că în fapt, condamnatul Taci Maxim a formulat instanței o cerere privind transferarea pentru executarea în continuarea pedepsei din Penitenciarul nr, 17-Rezina în Penitenciarul nr. 9 Pruncul.

**21.** Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 15 august 2025, a fost respinsă cererea condamnatului Taci Maxim, ca fiind neîntemeiată.

**22.** Pentru a dispune astfel, judecătorul de instrucție a reținut, că legislația națională prevede în mod expres necesitatea deținerii condamnaților la detențiune pe viață în condiții speciale, respectiv în încăperi izolate din penitenciare de tip închis, iar aceste condiții sunt asigurate, în prezent, doar în Penitenciarul nr.17-Rezina.

**23.** Totodată s-a reținut, că la momentul examinării cauzei, condamnatul continua să execute pedeapsa detențiunii pe viață, ca urmare a casării încheierii prin care aceasta a fost comutată, astfel încât nu sunt întrunite condițiile pentru transferul într-o altă instituție penitenciară care nu dispune de infrastructura necesară acestui regim.

**24.** Totodată, instanța a reținut că Administrația Națională a Penitenciarelor a acționat în limitele competenței sale, oferind un răspuns motivat și întemeiat pe dispozițiile legale și pe situația reală a infrastructurii penitenciare, neputând dispune transferul în lipsa condițiilor corespunzătoare.

**25.** În ceea ce privește invocarea dispozițiilor Convenției Europene și a recomandărilor organismelor în domeniu, instanța a apreciat că acestea au caracter general și neobligatoriu, neputând prevala asupra normelor interne imperative care reglementează regimul de

executare a pedepsei.

**26.** Colegiul penal notează în acest sens, că prin Hotărîrea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006, cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, a fost aprobat Statutul executării pedepsei de către condamnați și potrivit pct. pct. 97 - 99, transferul deţinuţilor dintr-o instituţie penitenciară în alta se realizează în conformitate cu prevederile art. 199 al Codului de executare. Transferarea persoanelor condamnate dintr-un penitenciar în altul de acelaşi tip, ca urmare a schimbării regimului de deţinere sau pentru alte motive întemeiate, se dispune, la demersul administraţiei penitenciarului sau, din oficiu, de către directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor. La transferarea condamnatului se iau în considerare caracterizările personalităţii condamnatului cuprinse în dosarul personal, inclusiv participarea lui la programele de studii şi socio-educative, ţinînd cont de criteriile stabilit în pct. 961.

**27.** Transferul deţinuţilor poate fi dispus în următoarele cazuri: la solicitarea organului de urmărire penală sau a instanţei de judecată în procedura cărora se examinează o cauză penală în care deţinutul respectiv este parte sau martor la proces; pentru asigurarea repartiţiei uniforme a deţinuţilor conform necesităţilor sistemului administrației penitenciare; reorganizarea, lichidarea sau schimbarea categoriei penitenciarului; necesitatea separării deţinuţilor implicaţi în acelaşi caz penal în calitate de inculpaţi, martori şi victime; derularea măsurilor de securitate, regim şi de profilaxie; prevenirea situaţiilor de conflict dintre deţinuţi; conform indicaţiilor medicale; în legătură cu situaţia familială excepţională (la femei – existenţa copiilor sugari sau a sarcinii).

**28.** Potrivit prevederilor art. 199 alin. (1), (2) și (9) Cod de executare, Transferarea condamnaţilor dintr-un penitenciar în altul de acelaşi tip ca urmare a schimbării regimului de deţinere sau din alte motive întemeiate se dispune de către directorul al Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor, la demersul administraţiei penitenciarului sau din oficiu. (2) La transferarea condamnatului se va lua în consideraţie caracterizarea personalităţii condamnatului cuprinsă în dosarul personal, inclusiv participarea lui la programele de studii şi socioeducative, şi se va da prioritate penitenciarului situat mai aproape de localitatea de domiciliu sau reşedinţă a condamnatului ori de altă localitate solicitată de acesta. (9) Decizia privind transferarea dintr-un penitenciar în altul de acelaşi tip poate fi contestată de către condamnat în modul prevăzut la art. $473^1$ şi $473^2$ din Codul de procedură penală, cu excepţia cazului în care transferarea a fost dispusă în condiţiile art. 225 din prezentul cod.

**29.** În speță, o atare condiție nu este întrunită, întrucât condamnatul Taci Maxim execută pedeapsa sub formă la detenţiune pe viaţă în condiții speciale, respectiv în încăperi izolate din penitenciare de tip închis, iar aceste condiții sunt asigurate, în prezent, doar în Penitenciarul nr. 17-Rezina.

**30.** Colegiul penal respinge argumentul recurentului privind existența unui drept absolut de a fi transferat într-un penitenciar situat în apropierea domiciliului, or, acesta este eronat întrucât prevederile art. 199 Cod de executare instituie doar un criteriu de preferință, și nu o

obligație imperativă, transferul fiind condiționat de existența unor motive întemeiate și de posibilitatea reală de executare a pedepsei în condițiile prevăzute de lege. De altfel, în speță, instanța de fond a reținut în mod corect că infrastructura penitenciară disponibilă nu permite transferul condamnatului fără încălcarea cerințelor legale privind regimul detențiunii pe viață.

**31.** Totodată, nu poate fi reținut ca fiind viabil argumentul recurentului referitor la pretinsa inaplicabilitate a normelor ce reglementează detențiunea pe viață, or, la momentul examinării cauzei, acesta executa în continuare pedeapsa detențiunii pe viață, fiind pe deplin incidente dispozițiile legale ce impun deținerea în condiții speciale, respectiv în încăperi izolate și în instituții corespunzător amenajate. În lipsa unor asemenea condiții în alte penitenciare, transferul nu poate fi dispus în mod legal.

**32.** Cu referire la pretinsa încălcare a art. 8 CEDO, instanța de fond a apreciat în mod corect că dreptul la viață de familie nu este unul absolut, și poate fi supus unor restrângeri justificate de necesitatea respectării regimului de executare a pedepsei și a cerințelor de siguranță. În speță, refuzul transferului este proporțional și justificat de imposibilitatea obiectivă de a asigura condițiile legale într-o altă instituție.

**33.** Prin urmare, având în vedere că soluția instanței de fond este legală și temeinică, iar argumentele recurentului nu relevă vreo încălcare a normelor aplicabile, se impune respingerea recursului ca nefondat și menținerea încheierii atacate.

**34.** Reieșind din cele menționate supra, Colegiul Penal va respinge recursul declarat de condamnatul Tcaci Maxim, ca nefondat.

**35.** În conformitate cu art. art. 437 alin. (1), pct. 4), 448, 449 alin. (1), pct. 1), lit. a), 472 Cod Procedură Penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

**D E C I D E:**

Respinge ca nefondat, recursul declarat de condamnatul Tcaci Maxim și menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 15 august 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc